

Побудувавши графіки побачимо, що точка $O(350;100)$ являється перетином двох функцій ($y = 800 - 2x$) і ($y = 200 - x/3,5$). Можна зробити висновок, що якщо майстерня виготовить 350 столів і 100 тумбочок з наявних матеріалів, то вона забезпечить максимальний прибуток.

Список використаних джерел:

1. Математичне програмування : навч. посіб. / укл. М. О. Медведєва. – Умань : ФОП Жовтий О. О., 2017. – 324 с.
2. Математика для поступаючих в вузы / Р. М. Жевняк, А. А. Карпук. – Минск : Обозрение, 1996.– 145 с.
3. Алгебра і початки аналізу : підруч. для 10 кл. загально-освіт. навч. закладів: проф. рівень / А. Г. Мерзляк, Д. А. Номіровський, В. Б. Полонський, М. С. Якір. – Х. : Гімназія, 2010. – 350 с.

Лариса Рубля

Науковий керівник: к. п. н., доц. Кравченко Л. В.

**ТВОРЧІ ЗАВДАННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТВОРЧОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ**

Творчі здібності розвиваються протягом усього життя особистості завдяки засвоєнню нею суспільно-історичного досвіду. У школі учні часто виявляють здібності до найрізноманітніших видів діяльності, у тому числі й творчої. У цей період дуже важливо виявити і стимулювати такі прояви. І в цьому плані величезні можливості мають уроки трудового навчання, на яких учні знайомляться зі зразками творчого досвіду, нагромадженого історією розвитку виробництва, оволодівають різноманітними прийомами переносу знань, їх практичного застосування [3].

Знання, вміння і навички, що їх учні одержують на уроках трудового навчання, мають методологічне значення. Вони мають можливість пізнавати об'єкти реального світу, власноручно їх створювати і перетворювати на основі певних технологічних прийомів. Працюючи над поставленим завданням, учні повинні відкривати для себе щось якісно нове, досі їм невідоме, таке, що не зустрічалося в їхній практиці.

Навчальна новизна поставленого завдання є важливим і суттєвим стимулом діяльності. Без глибокого інтересу до об'єкта праці неможлива творча діяльність індивіда. Саме інтерес виступає важливим мотиваційним стимулом навчально-трудої діяльності учнів, особливо під час виконання ними практичних завдань. Важливо дібрати такі завдання, які неможливо було б виконати, застосовуючи формально знання як основ технологій зокрема, так і основ наук у цілому, або користуючись лише певним алгоритмом трудової діяльності. Оскільки за такого підходу робота зводиться до виконання репродуктивних вправ, що не забезпечує належного рівня розвитку творчого мислення, простору для фантазії, прояву ерудиції, вмінь, навичок [2].

Науковці виділяють наступні вимоги до творчих завдань: відкритість (зміст проблемної ситуації або протиріччя); відповідність умови обраним методам творчості; можливість різних способів рішення; облік актуального рівня розвитку; облік вікових особливостей учнів [2].

Враховуючи ці вимоги, можна побудувати систему творчих завдань, під якою розуміється впорядкована множина взаємопов'язаних творчих завдань, сконструйованих на основі ієрархічно вибудованих методів творчості, орієнтованих на пізнання, створення, перетворення та використання в новій якості об'єктів, ситуацій, явищ і спрямованих на розвиток креативних здібностей школярів у навчальному процесі.

Творчі завдання диференціюються за такими параметрами, як: складність проблемних ситуацій, що містяться в них; складність розумових операцій, необхідних для їх вирішення; форми подання протиріч (явні, приховані) [2].

Використані учнями методи творчості при виконанні завдань характеризують відповідні рівні розвитку творчого мислення, творчої уяви. Таким чином, перехід на новий рівень розвитку креативних здібностей учнів відбувається в процесі накопичення кожним учнем досвіду творчої діяльності.

ІІІ рівень – передбачає виконання завдань на основі перебору варіантів і накопиченого творчого досвіду в дошкільному віці і евристичних методів. Використовуються такі методи творчості, як: метод фокальних об'єктів, морфологічний аналіз, метод контрольних питань, дихотомія, синектика, окремі типові прийоми фантазування.

ІІ рівень – передбачає виконання творчих завдань на основі евристичних методів таких як: метод маленьких чоловічків, методи подолання психологічної інерції, системний оператор, ресурсний підхід, закони розвитку систем.

І рівень – передбачає виконання творчих завдань на основі розумових інструментів таких як: адаптований алгоритм розв'язання винахідницьких завдань, прийоми вирішення суперечності в просторі і в часі, типові прийоми розв'язання суперечності [4].

У процесі аналізу учнями бажаного результату розв'язку та пошуку структурно-компонентних елементів, які дали б змогу досягти його, відбувається розвиток особистості учня, формуються стійкі знання та мотиви їх активного пошуку, засвоюються методологічні підходи до вирішення конкретних технічних суперечностей. Навіть у тому разі, коли пропонувані учням на уроках завдання містять елемент новизни тільки для учнів і результати діяльності школярів не мають суспільного значення у вигляді готового продукту, затрати часу на організацію і проведення такої роботи повністю компенсуються значним зростанням інтересу учнів до технічних об'єктів і технологічних прийомів, розвитком їхнього творчого арсеналу, зміною ставлення до процесу та результатів праці. Тому можна зробити висновок про педагогічну доцільність саме такого підходу до складання відповідних різнорівневих творчих завдань.

Список використаних джерел:

1. Кудрявцев Т. В., Якиманская И. С. Развитие технического мышления учащихся / Т. В. Кудрявцев, И. С. Якиманская. – М. : Высшая школа, 1964. – 88 с.
2. Лейтес Н. С. Розумові здібності і вік. / Н. С. Лейтес – М. : Педагогіка, 1991.
3. Страхов И. С. Психология труда / И. С. Страхов – М. : Учпедгиз, 1963. – 240 с.
4. Якубовський З. Розвиток творчих здібностей учнів за допомогою різнорівневих карток-завдань./ З. Якубовський // Трудова підготовка в закладах освіти. – 2001. – № 2. – С. 11–14.

Анжеліка Рябокінь

Науковий керівник: викл. Люльченко В. Г.

**ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА
ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ТРУДОВОГО
НАВЧАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЙ**

Для нашої держави головною задачею, яка пов'язана з майбутнім держави, є збереження і зміцнення здоров'я дітей та учнівської молоді. Занепокоєння викликає різке погіршення стану фізичного та розумового розвитку підростаючого покоління, зниження рівня народжуваності й тривалості життя, зростання смертності, особливо дитячої.

Загальноосвітня школа являється початковим етапом здобуття будь-якої професійної та вищої освіти. Йдучи до школи, більша частина дітей вже мають ті чи інші порушення соматичного та психічного характеру, зростає кількість дітей, які мають психоневрологічні захворювання. Шкільні умови стають причиною розвитку різних шкільних захворювань та зумовлює втрату здоров'я.

Загальнодержавні програми «Діти України» та «Освіта» (Україна ХХІ століття), «Національна доктрина розвитку освіти» «Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року», мають головне завдання по збереженню і зміцненню фізичного, психічного, соціального та морального здоров'я школярів. Потрібно формувати в учнів уміння і навички по збереженню власного здоров'я.

Ключову роль у попередженні хвороб учнів займає вчитель. Для виконання даного завдання, потрібно підготувати висококваліфікованого працівника галузі освіти. Зміст навчання майбутнього фахівця у традиційній педагогіці визначається як сукупність систематизованих знань, умінь і навичок, поглядів і переконань, а також певний рівень розвитку пізнавальних сил і практичної підготовки, що досягається в результаті навчально-виховної роботи [1].

Майбутній вчитель повинен отримати знання, вміння та навички для